

POVĀ•NOĀCENĀ• POKEC

StĀ™eda, 26 prosinec 2018

Tak jĀi si vĀjnoĀ•nĀ- nĀjladu nenechala niĀ•Ā-m zkazit. Nevadilo mnĀ, Ā¾e VĀjnoce byly na blĀjtĀ, venku plĀ-skanice, nerozhodil mne ani blbĀ½ vtip. Ā½e naproti po balkonĀ stĀjle leze laserovĀ½ kokakolĀjĀ• s pytlek na zĀjdech? Tak na to kaĀjlu a zatĀjhnu si zĀjvĀsy. ProtoĀ¾e jsem v dĀchodu a nejsem zapojena do pracovnĀ-ho procesu, tak nebyl dĀvod proĀ¾Ā-vat vĀjnoĀ•nĀ-pĀ™Ā-pravy hekticky. PolehouĀ•ku jsem uklidila byt, ne, Ā¾e bych jindy neuklĀzela, ale pĀ™ece jenom jsem tentokrĀit trochu pĀ™itvrдила.

Vyrobila a rozeslala jsem nejprve papĀ-rovĀj pĀ™ĀjnĀ-, pak jeĀjtĀ, ta elektronickĀj. Ozdobila okna, na okĀ½nko v komoĀ™me vystrĀila betlĀ©m a velkĀ½ betlĀ©m od FiĀjerovĀ©-KvĀchovĀ©, kterĀ½ se mnĀ do bytu fakt nevejde, jsem umĀstila na okno ve spoleĀ•nĀ© hale. A postupnĀj jsem vytahovala vĀjnoĀ•nĀ- rekvizity. Jsou to pĀ™edmĀty vzpomĀ-nkovĀ© a svoje Ā°kryty opouĀjtĀ- jenom na VĀjnoce:

Ubrus, co vyĀjĀ-vala mĀjma, etamĀ-novĀ© zĀjclony se vzorem richelieu, tak ty zas kdysi vyrobila tĀjtova postĀ¾enĀj sestra, co nemohla chodit, ale mĀla moc ĀjikovnĀ© ruce.

TalĀ-Ā™me z Ā•Ā-nskĀ©ho porcelĀjnu, kterĀ© jsem kdysi dostala od sĀ©gry, co uĀ¾ tu takĀ© nenĀ- nĀjakĀ½ ten pĀjtek. A pak postĀ™Ā-bĀ™enĀ© pĀ™Ā-bory, kterĀ© leĀ¾Ā- na rĀĀovĀ©m atlasu v Ā•ernĀ© kazetĀ. TĀjta je dostal od dĀdy, pĀ™ed vĀ-ce jak pĀl stoletĀ-m, jako svatebnĀ- dar.

Potom pĀ™iĀjly na Ā™adu krabice s vĀjnoĀ•nĀ-mi ozdobami, nĀkterĀ© jsou hodnĀj starĀ©, jeĀjtĀ po prababiĀce, jinĀ© z ne tak dĀjvnĀ© doby, to kdyĀ¾ byla dcera malĀj a nakoupily j nĀkde na vĀjnoĀ•nĀ-m trhu. Ka¾dĀj ta ozdobĀ•ka mĀj svoji historii.

TeĀ•, co to pĀ-Āj, tak se v troubĀj peĀ•e Ājtola pro lĀ-nĀ© hospodyĀky. Jednu jsem pekla pĀ™ed VĀjnoci, a protoĀ¾e se snĀdla, peĀ•u dalĀjĀ-. MĀjm kamarĀjda, ten na svĀjtky, jako dĀjrkky peĀ•e pidivĀjnoĀ•ky, kterĀ© pak rozdĀjvĀj kamarĀjdĀm a znĀjmĀ½m. JĀj vĀjnoĀ•ku nepeĀ•u, protoĀ¾e jsem lĀ-nĀj. TvarohovĀj Ājtola jĀ-hravĀj nahradĀ- a je hotovĀj hned, Ā¾ĀjdnĀ© hodinovĀ© Ā•ekĀjnĀ-, aĀ¾ mastnĀ© a hutnĀ© tĀsto vykyne.

Kdo mĀj zĀjjem, tak tady je recept:

Ā½ kg hladkĀ© mouky,

prĀjĀjek do peĀ•iva,

150gr mĀjsla,

250gr tvarohu,

2 vajĀ-Ā•ka,

180gr cukr krupice,

citronovĀj kĀra,

Ājpetka soli.

MĀjslo a cukr vyĀjlehĀjme, pĀ™idĀjme vejce, tvaroh, pak zbytek. Vznikne pruĀnĀ© nelepivĀ© tĀsto, do kterĀ©ho zapracujeme kandovanĀ© ovoce a

mandle. Rozvřijte je na oválnou placku, tu pak přetvoříte jednu tabletu melořme, nebo uděláme říjku, kterou v prostředku se nařme.

Peče se při 160°C, upečené pomatleme máslem a následně obalme ve vanilkovém cukru - a to je celá věda. Vychladě zabalme do folie, a pokud je hned neochutnáte a následně nezblázníte celou, tak vřim vydrže.

V sobotu jsem ze sklepa vynesla stromek; tím se mně dcera pomstila, protože přitáhla stěbrný smrk, a přejde krásně a senzačně voně. Krásně je a opravdu i voně, ale pochopitelně jsem hned měla přetvořenou představu, jak budu má-t přim zdobeně odraně ruce.

Pak už mne čekaly jenom samé přim-jemně věci, poděvala jsem se na věřstavu starých věnořch ozdob v řimku v Roztokřich s nřizvem řHistorickř věnoř- ozdoby... tentokř z Krřlovřdvorskã tradiřnavřvila věřstavu Bonsai klubu v Betřmskř kapli, ta se letos jmenuje řHravě věřnoceã a je o tom, co je pro dřti nejradostnějšě, o hrařkřch pod stroměkem. K vidě tam majě tradiř- dřevěň i novějšě hrařky mechanickř. Co je prostor pro tatřnky - jsou tam autřka, vlřky, i ta řasně stavebnice Merkur.

Na ř dřř den dopoledne jsme řli tradiř na hřbitov na řvahově, zapřlit svřku a přim se s chluřatci probřhnout Prokopskřm řdolřm.

Vřnoce jsou svřtky klidu a pohody, tak pevně douřim, a i vy jste je měli přetvořeně takově. V klřdru doma, sedě v rodinně kruhu na zadku, protože jen tak si vřs Jeřřek věbec dokřže najě-t.

Tak, a ř už mám zas dopeřeno, tak koněm.

JAK
JSTE VŘNOCE PROŘILI VY?

deeres